

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118336972
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6118336972.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. R., tohto času Y. XXX/X, XXX XX M., Česká republika, o zaplatenie 1.729,63 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 9. septembra 2021 č. k. 10Csp/11/2019-230, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.729,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne od 15.12.2017 do zaplatenia (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže v súvislosti s konaním jej žiadne nevznikli (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský spor, ktorý podľa žalobcu vznikol zo Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu uzatvorenej medzi žalovanou a N. M., a.s., predmetom ktorého je rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami vo výške 1.729,63 eur v neprospech žalovanej. V predmetnom konaní žalobca odôvodňuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu od Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a N. M., a.s. ako postupcom zo dňa 04.12.2017. Vychádzajúc už aj zo zaužívanej súdnej praxe, banka môže postúpiť svoju pohľadávku iba pri splnení podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď: a) banka písomne vyzve svojho klienta, aby dlh zaplatil, b) klient aj napriek písomnej výzve banky je v omeškaní viac ako 90 dní, čo i len s časťou dlhu. V danom prípade súčasťou skutkových tvrdení v žalobe neboli skutočnosti podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“) a tieto nevyplývajú ani z listinných dôkazov. V konaní nebol predložený ani tvrdený žiadny dôkaz o tom, že by banka vyzvala klienta na zaplatenie dlhu, a teda, že banka konala zákonom predpokladaným spôsobom. Z uvedeného dôvodu považoval Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 04.12.2017 za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v spore a nie je nositeľom hmotného práva, na základe čoho bolo dôvodné žalobu zamietnuť.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Podľa jeho názoru pôvodný veriteľ - N. M., a.s. dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8

ZoB ukladá. Skutkové tvrdenia ohľadom vyzvania žalovanej k úhrade dlžnej sumy neboli protistranou popreté, a preto v zmysle § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP je potrebné považovať tieto tvrdenia za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. V tejto súvislosti upriamuje pozornosť na dôkaz označený ako „Zmluva o postúpení pohľadávok“, konkrétne na čl. II. bod 2.2 písm. f) uvedenej zmluvy, v ktorom postupca vyhlásil, že predmetom postúpenia podľa uvedenej zmluvy nie sú pohľadávky, ktorých postúpenie by odporovalo zákonu. Nepopiera, že v zmysle ustanovenia § 295 CSP môže súd vykonať v spotrebiteľských sporoch aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, avšak v žiadnom prípade sa nestotožňuje s postupom vo veci súdom prvej inštancie, ktorý de facto popieral skutkové tvrdenia strán sporu, ktoré bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Vo vzťahu k uvedenému výkladu poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca v konaní aktívnu vecnú legitímáciu nepreukázal, keďže súčasťou skutkových tvrdení neboli skutočnosti podľa § 92 ods. 8 ZoB a tieto nevyplývajú ani z listinných dôkazov, na základe čoho žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi postupcom N. M., a.s. a žalobcom ako postupníkom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 04.12.2017, je správny. Nespĺnenie predpokladov na postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá ZoB súd prvej inštancie náležite odôvodnil v bodoch 12. a 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP na uvedené odôvodnenie poukazuje a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje.

7. K odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže uvedená skutočnosť má vyplývať z listinných dôkazov - konkrétne z čl. II. bod 2.2 písm. f) uvedenej zmluvy - v ktorom postupca vyhlásil, že predmetné postúpenie podľa uvedenej zmluvy nie sú pohľadávky, ktorých postúpenie by odporovalo zákonu, odvolací súd okrem odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

8. V rozhodnutí Najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo/234/2018 zo dňa je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa ZoB, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky slovenskej.“

9. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej

veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

10. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva skutkové zistenie, že žalobca na základe podanej žaloby alebo v priebehu konania neposkytol žiadne tvrdenia o tom, akým spôsobom nastali podmienky § 92 ods. 8 ZoB tak, ako sú konštatované v bode 12. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. V konečnom dôsledku je potrebné poukázať na výsledky vykonaného dokazovania na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 09.09.2021, kedy bol právny zástupca žalobcu súdom prvej inštancie dopytovaný na preukázanie naplnenia podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách - konkrétne, že súd (doposiaľ) nemal preukázané, že by banka vyzvala žalovanú na úhradu dlhu, nakoľko v spise ako listinný dôkaz sa nachádzala len výzva - pokus o zmier, ktorá však bola adresovaná žalovanej už po postúpení pohľadávky. V tomto štádiu dokazovania súd prvej inštancie zaujal predbežný právny záver, že banka pred postúpením pohľadávky nespĺnila podmienky uvedené v § 92 ods. 8 ZoB, keďže takýto dôkaz súdu nebol predložený, pričom právny zástupca žalobcu aj napriek stanovisku súdu prvej inštancie vo vzťahu k skutkovým zisteniam reagoval, že nemá žiadne ďalšie vyjadrenia. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd odvolacie námietky žalobcu, že v zmysle § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP považuje tieto skutkové tvrdenia za nesporné, keďže ich protistrana výslovne nepoprela (žalovaná sa nevyjadrila), odvolací súd považoval za právne irelevantné, nakoľko žalobca ako strana sporu, ktorá predkladá súdu skutkové tvrdenia a tieto aj v konaní preukazuje, v konaní takýmto spôsobom nepostupoval, preto sa žalovaná strana aj pri zníženej (alebo žiadnej) procesnej obrane, k takýmto tvrdeniam vyjadriť ani nemohla.

11. Z hľadiska vyššie uvedeného odvolací súd preto zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca svoju aktívnu vecnú v konaní nepreukázal, keďže na základe výsledkov vykonaného dokazovania (z hľadiska dôkaznej iniciatívy na strane žalobcu) nebolo možné konštatovať, že boli naplnené podmienky postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 04.12.2017 medzi N. M., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako správny v celom rozsahu potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 CSP a čl. 17 Základných zásad CSP a úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže preukázateľne jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)